

ת"פ 35838/05/21 - מדינת ישראל-פמ"ד נגד מוחמד אלסאנע- בעצמו,עלה אדין אלסאנע-בעצמו,אנאס צאנע-לא בעניינו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 35838-05-21 מדינת ישראל נ' אלסאנע ואח'

ת"פ 24890-06-21 מדינת ישראל נ' צאנע

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא

בעניין: המאשימה מדינת ישראל-פמ"ד

ע"י ב"כ המתמחה דביר סונינו

נגד

הנאשמים

1. מוחמד אלסאנע-בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד איחסן ווהבי
2. עלה אדין אלסאנע-בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד חן בן חיים
3. אנאס צאנע-לא בעניינו

גזר דין

רקע:

1. הנאשמים הורשעו בהתאם להודאתם בכתב אישום מתוקן בעבירת **תקיפת שוטר**, לפי סעיף 273 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי כתב האישום המתוקן, בתאריך 11.05.21 סמוך לשעה 18:30, הגיע כוח משטרה לשכונה 7 ביישוב לקיה, לשם ביצוע מעצרים של דרושי חקירה. במקום נוצרה התקהלות של עשרות אנשים ובהם נאשמים אחרים שהיו במקום החלו לצעוק, לקלל את השוטרים ולירוק עליהם.

השוטרים ניסו להשתלט על אחד המתפרעים, תוך כדי שאחרים שהיו במקום תוקפים אותם כמתואר לעיל. הנאשם 1, בתוך כך, התקרב אל שני השוטרים, ודחף את השוטר נועם. השוטרים נאצלו להפעיל כוח על-מנת להשתלט על הנאשם 1 ולעצרו.

הנאשם 2, התקרב אף הוא אל כמה מהשוטרים שהיו במקום ויחד עם אחרים, דחף אותם על-מנת למנוע את ביצוע המעצרים. שוטר שהבחין במעשיו של הנאשם 2, תפס אותו מאחור תוך שימוש בכוח, והרחיק אותו מהשוטרים אותם תקף.

מספר שוטרים ניסו לעצור את הנאשם 2, אולם הלה התנגד בכוח למעצרו, והכה את השוטרים שנאלצו להפעיל כוח על-מנת להשתלט עליו ולעצרו, וכל זאת בזמן שאחרים תוקפים אותם ומנסים למנוע את המעצר.

2. בהתאם להסכמה הדיונית שבין הצדדים, נתבקש שירות המבחן להגיש תסקירים לעונש בעניינם של הנאשמים.

נאשם 1:

3. על פי **תסקיר מיום 27.4.22** הנאשם כבן 30, נשוי, אב לארבעה ילדים, מתגורר ביישוב לקיה ועובד בעבודות עפר באופן מזדמן. טרם מעצרו, היה בעל עסק עצמאי להפעלת מכונות בעבודות עפר. לדברי הנאשם נאלץ לסגור את עסקו בשל קשיים כלכליים בעקבות המעצר. הנאשם ציין כי ברצונו להקים מחדש את עסקו לאחר שישתקם מבחינה כלכלית.

ביחס לעברו הפלילי ולעבירה הנוכחית, צוין כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות. הנאשם מודה בביצוע העבירה, מתאר כי המעשה היה בימי מבצע "שומר החומות", כאשר הייתה מתיחות רבה במדינה, ובפרט בדרום. הנאשם מספר כי שב עם רכבו לביתו שבלקיה, ובהגעתו לאזור מגוריו הבחין בהתקהלות של כוחות משטרה ושכניו, מרביתם קרובי משפחתו קרובים ורחוקים. הנאשם מתאר כי התקרב למקום על-מנת להרגיע את המתיחות. הנאשם מתאר כי בעת התערבותו בנעשה, אחד השוטרים דחף אותו בחוזקה ובתגובה לכך הגיב בחזרה.

הנאשם תיאר את המאורע כמקרה שהתרחשו הייתה מהירה, באופן שהקשה עליו להפעיל שיקול דעת מקדים וכי פעל באופן אימפולסיבי. הנאשם שיתף כי מעשה העבירה הוא חריג לאורח חייו המאופיין בסדר יום נורמטיבי של חיי עשייה ומשפחה. עוד הוסיף כי מעורבותו הפלילית השפיעה רבות על שגרת חייו, על דימויו בפני ילדיו, ועל מצבו הרגשי והכלכלי. הנאשם מתאר עצמו כאדם שומר חוק אשר מהלך חייו תקין, שלל קשר לחברה שולית. לדבריו, חונך על ערכים הנוגדים אלימות ושלל מעורבות באירועי אלימות בעברו.

במהלך מעצרו, שולב הנאשם בטיפול בקבוצה המיועדת לעצורי בית. נמסר כי הנאשם הגיע בעקביות למפגשים ולקח בהם חלק באופן פעיל.

בהערכת הסיכוי לשיקום וביחס לגורמי הסיכון, שירות המבחן התרשם כי הנאשם מאופיין ביכולות תפקוד חיוביות, כי הוא אינו בעל דפוסי אלימות ולא מביע עמדות מתנגדות כלפי החוק. ההערכה היא שהנאשם פעל בפזיזות, ללא הפעלת שיקול דעת, זאת בהמשך לתקופה המתוחה ששררה בזמנו ומתוך מאפייני התרבות אליה משתייך ותחושת מחויבות כלפי משפחתו.

התקבל רושם חיובי משיתוף הפעולה של הנאשם בקשר עם שירות המבחן, ומהשתלבותו החיובית בטיפול. כן התקבל הרושם כי ההליך הפלילי היווה טלטלה עבור הנאשם, ועשוי למנוע הישנות עבירות נוספות.

נוכח המתואר לעיל, חרף חומרת המעשה ולאור ההערכה כי לא עולה נזקקות טיפולית בעניין הנאשם, שירות המבחן ממליץ על הטלת צו של"צ בהיקף של 100 שעות והטלת מאסר מותנה, זאת במסגרת עונש חינוכי בעל אלמנטים של חרטה וחיזוק ההרתעה.

נאשם 2:

4. בתסקיר מיום 28.4.22 שירות המבחן סקר את קורותיו של נאשם 2. עולה כי הנאשם בן 30, נשוי ואב לשני ילדים, מתגורר בלקיה עם משפחתו. בעברו עבד עם אביו ובמספר עבודות מזדמנות, פוטר מעבודתו האחרונה בגין מעצרו. כיום עובד בשיפוצים כעצמאי מדצמבר 2021. הנאשם מסר כי יש לו קשיים כלכליים, כי הוא בעל חובות ואף יש כנגדו הליך בהוצאה לפועל. לדבריו מתכנן להסדיר את החובות, ומציין כי למרות זאת מצליח לכלכל את בני משפחתו בצרכים בסיסיים.

ביחס לעברו הפלילי ולעבירה הנוכחית, צוין כי הנאשם נעדר עבר פלילי קודם. מודה חלקית בביצוע המעשה הנידון, בכך שמשליך חלק מהאחריות על המתיחות שאפיינה את התקופה שבה אירע המעשה - מבצע "שומר החומות". לדבריו, הלך למקום האירוע מתוך סקרנות, ולא מתוך רצון לפגוע בגורמים משטריים. מספר כי השוטרים במקום ביקשו ממנו להתרחק עת הגיע למקום, מציין כי התרחק כמספר מטרים אך מוסיף כי בהמשך הותקף ע"י שוטר ועל-כן תקף אותו בחזרה מתוך הגנה עצמית.

באשר לדפוסי חשיבתו, עולה הרושם כי הוא בעל קושי בוויסות רגשותיו בזמן משבר, אך מאידך, מדובר באדם ללא עבר פלילי, בפרט בתחום האלימות, אשר מנהל אורח חיים נורמטיבי ועל-כן ההערכה היא שישנו סיכון נמוך להישנות התנהגות אלימה מצדו.

בהערכת הסיכוי לשיקום נלקח בחשבון כי מדובר במי שנעדר עבר פלילי, ללא קשר לחברה שולית, שזוכה לתמיכה מצד משפחתו.

ביחס לגורמי הסיכון, נלקח בחשבון כי הנאשם מצמצם את חומרת העבירה, כי עולה קושי בוויסות דחפיו, וכמן כן בעל קושי כלכלי, שמהווים גורמי סיכון להישנות מעשים דומים בעתיד. שירות המבחן הציע לנאשם להשתלב בקבוצה טיפולית והוא הביע רצון לעשות כן.

נוכח האמור שירות המבחן המליץ על הטלת צו של"צ בהיקף של 180 שעות, שתאפשר המשך שילובו התעסוקתי ותלמד את הנאשם לקח לעתיד, צו מבחן למשך 12 חודשים, הטלת מאסר על תנאי והתחייבות.

טענות הצדדים לעונש

5. **ב"כ המאשימה** הגישה טיעונה לעונש בכתב בצירוף תמצית פסיקה. בטיעוניו עמד ב"כ המאשימה על חומרת העבירות ועל הערכים המוגנים שנפגעו עקב ביצוען.

נטען, כי הנאשמים ניסו למנוע את עבודתם של השוטרים, וכי במעשיהם פגעו בערך של שלטון החוק ומתו אפשרות לנציגיו למלא את תפקידם ללא מורא.

נטען, כי הנזק הפוטנציאלי במעשי הנאשמים הינו גדול, שכן עקב תקיפה זו נמנע מהשוטרים לבצע את עבודתם ולעצור דרושי חקירה שעלולים לפגוע בשלום הציבור.

נטען כי הנאשמים היו יכולים להפסיק את מעשיהם בכל שלב, הבינו את הפסול בהם ואלה לא הניאו אותם ממעשיהם.

באשר למדיניות הענישה הנוהגת, הפנתה המאשימה למספר אסמכתאות:

א. ת"פ 34608-07-19 מ"י נ' **ביטון** - הנאשם הורשע על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. הנאשם הכה שוטר באמצעות אגרוף בראשו בזמן הפגנת מחאה. הצדדים במסגרת ההסדר עתרו במשותף להשית עונש של 8 חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות לצד עונשים נלווים. ביהמ"ש כיבד את ההסדר.

עמוד 3

ב. ת"פ 18326-08-18 מ"י נ' סמסון - נאשם שהורשע במסגרת הסדר טיעון בגין עבירת תקיפת שוטר במילוי תפקידו והעלבת עובד ציבור. ביהמ"ש קבע כי המתחם ההולם נע בין 3 ל-12 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נידון ל-5 חודשי מאסר בפועל.

ג. עפ"ג 49806-07-13 אלסנע נ' מ"י (01.01.2014) - נדחה ערעור מטעם ההגנה בגין עונש של 20 חודשי מאסר בפועל, בגין עבירה של תקיפת שוטר שכללה הכאת השוטר באגרופים על-ידי מעוכב, במטרה להכשילו מלעכב מעורב נוסף.

ד. עפ"ג 26873-07-15 אבו עסא נ' מ"י - ביהמ"ש המחוזי אישר עונש בן 13 חודשי מאסר בפועל, במקום בו היה מדובר בנאשם בעל עבר פלילי שכלל הרשעות באותו תחום.

ה. רע"פ 2065/14 אבו מדיגם נ' מ"י (09.06.2014) - נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע על-פי הודאתו בביצוע עבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו ונידון לעונש בן 4 חודשי מאסר בפועל.

כן הפנה לת"פ 1810-08 מ"י נ' אבו רקייק ואח' (25.11.10), ת"פ 42577-10-19 ומ"י נ' נועם ישעיה (27.12.21) אשר ניתנו על ידי מותב זה.

המאשימה עתרה למתחם ענישה שנע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

נטען, כי המתחם לו עותרת המאשימה נובע מחומרת נסיבות האירוע, מהצורך בהתרת היחיד והרבים, בין היתר מתוך מאבק בתופעה הקשה של תקיפת שוטרים.

ביחס לתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינם של הנאשמים, נטען כי ההמלצות המובאות מבוססות על הנחה שגויה לפיה הנאשמים לקחו אחריות על מעשיהם - בעוד שלשיטת המאשימה - לא כך הדבר. נטען, כי המלצת שירות המבחן אינה חופפת בהכרח את שיקולי בית המשפט הכוללים הגנה על האינטרס הציבורי.

עוד הובא בחשבון, כי הנאשמים נעדרי עבר פלילי וכי הודו במיוחס להם בבית המשפט ובכך חסכו זמן שיפוטי, אם כי יש מקום לתת משקל להרתעת הרבים.

לסיכום, המאשימה עותרת להטיל על נאשם 1 עונש בתחתית המתחם לו עתרה ובנוגע לנאשם 2 מבקשת להטיל עונש באמצע השליש התחתון של המתחם. כן עתרה להטיל בנוסף עונש מאסר מותנה וקנס.

6. **ב"כ נאשם 1** בראשית דבריו ביקש לציין כי הוא מסכים עם הטענה של המאשימה לפיה אלימות כלפי אוכפי החוק היא מגונה, עם זאת, טען כי המתחם לו עותרת המאשימה וכן מיקומו של הנאשם 1

במתחם, לא מגובים בפסיקה אותה הגישה המאשימה.

נטען, כי האירוע המתואר בכתב האישום מצוי בתחתית המתחם כאשר זה מתחיל בענישה צופה בפני עתיד.

נטען, כי חלקו של הנאשם 1 באירוע ומידת אשמו מצויים ברף התחתון. בהקשר זה נטען, כי הנאשם לא היה מושא הגעה של השוטרים, לא היה בין האנשים אשר חוללו את האירוע, אלא קיבל החלטה רגעית, פסולה, לקחת חלק מתוך רצון להפריד או לסייע לבני המשפחה.

עוד ביקש הסנגור להפנות לתסקיר שירות המבחן ממנו עולה רושם חיובי כי מדובר באדם נורמטיבי, רחוק מעיסוק עברייני ואינו בעל דפוסים אלימים.

נטען, כי הנאשם הביע חרטה עמוקה על המעשה, משתף פעולה בצורה מלאה במפגשי הטיפול וכי שילם מחיר אישי וכלכלי בעקבות ההליך המתנהל. עוד ציין, כי לפעולתו לא קדם תכנון מוקדם, או יצירת קשר עם נוספים בכדי לסכל את פעילות השוטרים. כן נטען כי לא נפגע או נחבל שוטר בגופו כתוצאה ממעשה העבירה.

ב"כ הנאשם ביקש לאבחן את הפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה, טען כי הפסיקה חמורה יותר מעניינו. כן ביקש להפנות אל ת"פ 45277-10-19 **בענין ישעיה** אשר נידון בפני מותב זה, כלל אלמנטים של אלימות שהם חמורים בהרבה מעניינו.

באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם נטען, כי הוא נעדר עבר פלילי, בן 30, אב ל-4 ילדים וכי עד למעצרו שמר על רצף תעסוקתי ועל אורח חיים נורמטיבי.

לסיכום, עתר ב"כ הנאשם 1, לקבל את המלצת שירות המבחן, לקבוע עונש בתחתית המתחם ואף להימנע מצו של"צ בכדי לא לפגוע ברצף עבודתו של נאשם 1.

7. **ב"כ נאשם 2** ביקשה לטעון כי היא גם חולקת על המתחם אשר הוצע על ידי המאשימה, כאשר גם לשיטתה המתחם מתחיל ממאסר מותנה ושל"צ החל מ-140 שעות ומעלה ועד מספר חודשים בודדים שיכול וירוצו בעבודות שירות. נטען, כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה היא חמורה יותר ולא תואמת לעניינו.

באשר לנסיבות העבירה, נטען כי הנאשם לא תכנן להגיע למקום בו התרחש המאורע, וכי מתגורר בסמוך למקום והאלימות שהופעלה לא הייתה חמורה ואיש מהשוטרים לא נפגע. נטען, כי המעשים של שני הנאשמים דומים.

כן נטען, כי כתב האישום תוקן בתיקון משמעותי, אשר היה נעוץ בקושי ראיתי ועל-כן יש לכלול את האמור במסגרת השיקולים הנשקלים במתן גזר הדין.

כן הפנתה ב"כ הנאשם לפסיקה בנוגע למתחם הענישה:

רע"פ 2222/13 **דוד יחיאשוילי נגד מ"י** - עבירת תקיפת שוטר חמורה, נאשם שנשך שוטר, השתולל והתנגד למעצר. ביהמ"ש העליון דחה ערעור בנוגע לאי-הרשעה ואושר של"צ בהיקף 200 שעות שניתן ע"י ביהמ"ש המחוזי, אשר הקל בעונשו לאחר שביהמ"ש השלום השית 4 חודשי עבודות שירות.

ת"פ 34115-10-14 מ"י נגד מוחמד חמודה - מקרה שדן בעבירות התקהלות וידויי אבנים, נקבע מתחם של מאסר מותנה בנוסף לקנס ועד לעבודות שירות. בהינתן תסקיר חיובי הוטל של"צ.

עוד הפנתה לתסקיר שירות המבחן ולהתרשמות כי מדובר באדם נורמטיבי שמודע למחירים שטמונים בהתנהגות אלימה. נטען, כי קיימת מוטיבציה מצד הנאשם להשתתפות בטיפול שהומלץ.

נטען, כי מדובר בנאשם אשר אין לחובתו רישום פלילי.

כן ביקשה ב"כ הנאשם להביא בחשבון את תקופת מעצרו של הנאשם, אשר כללה 3 חודשים במעצר מאחורי סורג ובריאח ועוד 3 חודשים במעצר בפיקוח איזוק אלקטרוני.

לסיכום, עתרה ב"כ הנאשם 2 להסתפק בימי מעצרו של הנאשם, שכן הדבר תואם למתחפ הענישה.

8. **הנאשמים בדבריהם לבית המשפט** הביעו חרטה על מעשיהם וטענו כי שילמו מחיר כבד על העבירה שביצעו.

דין והכרעה:

קביעת מתחם הענישה ההולם:

9. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשמים, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: **הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.**

10. רבות נכתב על הערכים החברתיים המוגנים בבסיס העבירות בגין הורשעו הנאשמים. אין להכביר במילים ביחס לכך שהפעלת אלימות הינה מעשה אסור בדין ופסול חברתי. חומרת עבירת האלימות עולה במורכבות שלה כאשר מדובר בתקיפתם של שוטרים, זאת תוך מילוי תפקידם לשמור על הסדר והביטחון הציבורי.

11. מעשיהם של הנאשמים המובילים לפגיעה בערכים שעניינם הגנה על שלטון החוק וכיבודו, הגנה על הסדר הציבורי וביטחון הציבור, יחד עם הגנה על שלמות גופם של העוסקים במלאכת אכיפת החוק. אלימות המופעלת כלפי שוטרים במסגרת תפקידם לובשת צורות שונות, ועוצמתה משתנה ממקרה למקרה. בין אם ברף הנמוך ובין אם ברף הגבוה, יש בעבירות אלה כדי לכרסם בעקרונות שלטון החוק. על בתי המשפט לשדר מסר ברור אשר יהיה בו לאפשר לגורמי האכיפה לבצע עבודתם החשובה נאמנה. ראו בעניין זה דברי בית המשפט העליון ברע"פ 5579/10 **קריה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 02.08.10):

"חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה

והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית. כאמור אל מול אלימות מילולית שכזו המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית יש לנקוט בענישה מרתיעה. הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, "וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד ... מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו".

12. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק), אף שהאלימות שהפעילו הנאשמים אינה מן החמורות, וחרף הנסיבות המלמדות על היעדר תכנון מוקדם, יש לראות בתקיפת השוטרים אגב הפרעה וניסיון למנוע מהשוטרים לבצע עבודתם כחוק נסיבה מחמירה. העובדה, כי השוטרים הגיעו אל המקום כדי לחפש אנשים אחרים ולא את הנאשמים הללו מהווה בנסיבות המקרה נסיבה לחומרה ולא לקולא. הנאשמים התערבו באירוע שהיו אמורים להימנע ממנו כליל, ודאי שלא ליטול חלק אקטיבי בהפרעה לשוטרים ובתקיפתם.

המציאות שבה פעילות משטרתית שגרתית מחייבת כיום הקצאת כוחות ומשאבים חריגים ונטילת סיכון של ממש בשוטרים המבצעים עבודתם הרגילה היא מציאות שיש להוקיע אותה ושיש להרתיע מפניה. אכן, צודקת המאשימה כי קיימים במקרה זה שיקולים של הרתעת הרבים שיש להתחשב בהם.

מעשיהם של שני הנאשמים דומים, והרקע להם דומה אך התנהגותם אינה זהה. חלקו של נאשם 2 משמעותי יותר ומעשיו חמורים יותר וכללו גם התנגדות אלימה למעצרו.

13. עיון באסמכתאות אליהן הפנו הצדדים וכן באסמכתאות נוספות מלמד כי מתחם הענישה הקיים בעבירה של תקיפת שוטר רחב במיוחד והוא מושפע בנסיבות ביצוע העבירה, רמת האלימות שהופעלה כלפי השוטרים, לרבות עוצמת הפגיעה בה ואם נגרם נזק, יחד עם נסיבות הרקע לביצוע מעשה האלימות.

הפסיקה אלה הפנתה המאשימה אינה תואמת את המתחם לו עתרה. עולה מהאסמכתאות אליהן הפנתה המאשימה עצמה, כי במקרים חמורים יותר הוטלו עונשים קלים יותר מהמתחם הנטען.

ראו, בנוסף, אסמכתאות נוספות:

ת"פ (שלום י-ם) 38861-10-19 מדינת ישראל נ' רמזי זענין - בעניין הנאשמות 3 ו-4 לתיק זה, הורשעו על-פי הודאתן במסגרת הסדר טיעון. הנאשמות הצטרפו לתקיפת בני משפחתם את שוטרי בילוש בעת שהגיעו לבצע פעולת מעצר. מעשיהן כללו דחיפה והכאת פלג גופם העליון של שוטרים שהיו מעורבים במאורע. בית המשפט גזר על כל אחת מהנאשמות ענישה שכוללת 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך של 1,000 ש"ח.

ת"פ (שלום כ"ס) 15545-01-12 מדינת ישראל נ' מרים ג'קסון - נאשמת הורשעה על-פי הודאתה בכך שסטרה לשוטר וחסמה את ציר המעבר המשטרתית. בית המשפט גזר על הנאשמת 4 חודשי מאסר על תנאי, בליווי התחייבות וקנס בסך 1000 ₪.

ת"פ (שלום י-ם) 9140-02-14 **מדינת ישראל נ' דניאל שלמון אבוטבול** - נאשם שהורשע בהתאם להודאתו בכך שחסם את דרכם של שוטרים לצורך מעצר עריק, הכה שוטר בפניו ובידו, השוטר נחבל באצבעו (לא הוצגה ראיה בדבר אופי החבלה). ביהמ"ש גזר על הנאשם ענישה שכוללת של"צ לציבור 100 שעות, יחד עם צו פיקוח למשך שנה וקנס בסך 500 ₪.

במכלול הנסיבות וממכלול האסמכתאות יש לקבוע, כי מתחם העונש ההולם בעניינם של הנאשמים נע בין ענישה צופה פני עתיד ועד 8 חודשי מאסר בעניינו של הנאשם 1 ואילו בעניינו של נאשם 2 הרף העליון של המתחם הוא שנת מאסר.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם:

14. בגזירת העונש המתאים לנאשמים, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה.

הנאשמים נעדרו פלילי, מנהלים אורח חיים נורמטיבי, וכמו כן הודו בעובדות כתב אישום מתוקן ובכך חסכו זמן שיפוטי יקר.

ביחס לשני הנאשמים יש לשקול את נטילת האחריות, הודאתם בביצוע העבירה ורגשי החרטה שהביעו, כמפורט בתסקירים. בחנתי את טענת המאשימה כי יש לראות בדברי הנאשמים בפני שירות המבחן נטילת אחריות חלקית בלבד. בחינת הדברים אל מול כתב האישום מתוקן מלמדת, כי דברי הנאשמים בפני שירות המבחן אינם סותרים את המעשים בהם הנאשמים הורשעו. העובדה כי הנאשמים מסרו הקשר סובייקטיבי למעשיהם אינו מפחית מהודאתם או מנטילת האחריות. כמובן, בהתאם להוראות החוק העובדות הנוספות שנטענו בפני שירות המבחן אינן חלק מן העובדות המוסכמות ובית המשפט לא קובע ממצאים על פי דברים אלה. אך, מנגד, אין לראות בעצם אמירתם כירסום בנטילת האחריות.

בנוסף, שני הנאשמים שיתפו פעולה עם שירות המבחן באופן מלא והערכת שירות המבחן היא, כי מסוכנות הנאשמים נמוכה. ביחס לנאשם 2 קיימת המלצה טיפולית להמשך קשר למניעת סיכון עתידי. בנסיבות אלה, שיקול ההרתעה האישית פחות.

לקחתי בחשבון גם את תקופת מעצרם של הנאשמים מאחורי סורג ובריח וכן בפיקוח באיזוק אלקטרוני. בעניין זה לקחתי בחשבון גם את התיקון המשמעותי בכתב האישום ויש לזכור, כי מעצרם המקורי נעשה על פי כתב האישום המקורי.

בסופו של יום, המלצת שירות תואמת את הרף הנמוך של מתחמי הענישה ויש בה לתת מענה מאזן למכלול שיקולי הענישה לרבות האינטרס הציבורי הטמון במניעת המשך הדרדרות במצבם הכלכלי והאישי של שני הנאשמים, אשר שילמו עד כה מחיר יקר בגין מעורבותם באירוע.

בעניינו של נאשם 2 מצאתי, כי יש מקום להחמיר במעט באורך תקופת השל"צ שהומלצה.

עמוד 8

סוף דבר:

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1:

- א. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות כנגד שוטרים או עובדי ציבור.
- ב. של"צ בהיקף של 100 שעות בהתאם לתכנית שיגיש שירות המבחן לאישור בית המשפט עד ליום 15.6.22.
- ג. התחייבות בסך 3,000 ₪ שלא לעבור עבירת אלימות כלפי שוטרים או עובדי ציבור למשך שלוש שנים מהיום.

נאשם 2:

- א. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות כנגד שוטרים או עובדי ציבור.
- ב. צו מבחן למשך 12 חודשים.
- ג. של"צ בהיקף של 250 שעות בהתאם לתכנית שיגיש שירות המבחן לאישור בית המשפט עד ליום 15.6.22.
- ד. התחייבות בסך 3,000 ₪ שלא לעבור עבירת אלימות כלפי שוטרים או עובדי ציבור למשך שלוש שנים מהיום.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן ותעקוב.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ח אייר תשפ"ב, 19 מאי 2022, במעמד הצדדים.